

BOTTOMSHIP BONANZA

Amberjack, Yellowtail, Grouper en Snapper zijn er helemaal weg van, maar ook zeevis dicht bij huis weet wel raad met de Bottomship. Deze moderne uitvoering van een traditioneel Japans kunstaas is via een omweg langs Italië recentelijk ook in ons land op de markt gekomen. Op de Noordzee heeft de Bottomship inmiddels zijn vangkracht bewezen voor de gul en zeebaars. Nick Knoops en Ruud Liekens lieten ons kennis maken met dit aparte stukje kunstaas uit het verre oosten.

TEKST JORAN BAL FOTOGRAFIE BRAM BOKKERS

Nieuwsgierig gemaakt door verhalen uit de wandelgangen over de Bottomship, staan we eind januari 's ochtends vroeg in Stellendam te popelen om de Noordzee op te gaan. Toch moeten we als Ruud zijn boot is getrailerd nog even geduld hebben. De wrakken die Nick

en de schipper op het oog hebben, liggen op zo'n zestig kilometer uit de kust. De 135 paardenkrachten achter de boot worden als we het ruime sop kiezen flink aangespoord en binnen een kleine twee uur arriveren we bij het eerste wrak. Daar is echter juist een staand want visser bezig om

zijn netten binnen te halen. Dat betekent nog een stukje varen naar potentiële hotspot nummer twee.

TEST DRIFTEN

Daar aangekomen maken we een paar driftjes over het wrak heen en laten wat pilkers en shads zakken om te kijken of

Spinhengel, molen, dyneema, voorslag en Bottomship; meer heb je niet nodig.

Materiaal checklist

- ✓ Hengel: stevige spinhengel van 2,4-2,7 m lengte en 100-200 gram werpgewicht.
- ✓ Molen: groot formaat molen (6000 of 8000 serie) met een snelle overbrenging.
- ✓ Lijn: 19/00 dyneema.
- ✓ Voorslag: één tot anderhalve meter 50/00-60/00 nylon.
- ✓ Bottomship: verkrijgbaar in gewichten van 90 tot 240 gram met muppets in diverse kleurcombinaties. Op de Noordzee worden de 90-, 110- en 135-grams uitvoeringen het meest gebruikt.

er hier vis zit. De Bottomships blijven voorlopig nog even aan boord. Je kunt er ook prima driftend mee vissen, maar dan loop je wel een groter risico om dit prijzige stukje kunst- aas al jiggend aan het wrak te verspelen. Die knopen we uit voorzorg dus pas aan de lijn als we voor anker gaan. Daar komt het echter niet van omdat er uit de diepte geen teken van leven komt. Op het derde wrak is het wel raak en

komen de eerste gulletjes naar boven. Geen kneiters, maar wellicht dat we geankerd de grote jongens en meisjes nog te pakken kunnen krijgen.

ANKERVISSERIJ

Om de Bottomship zo goed mogelijk te kunnen vissen, ankeren Nick en Ruud de boot tussen de 25 en 60 meter (afhankelijk van hoe sterk de stroming is) stroomopwaarts van het wrak. Zo pakt de

stroming je lijn mee en vis je automatisch richting de plek waar de vis zich doorgaans op- houdt. Na het inwerpen is het zaak om gecontroleerd lijn te geven. Door hem tussen duim en wijsvinger door te laten schieten, houd je goed contact met het kunst- aas. Dat is zeker geen overbodige luxe, want zo weet Ruud een aanbeet te verzilveren die komt op een moment dat de Bottomship de bodem nog niet eens heeft

bereikt. “Die had er wel goe- sting in”, zegt onze Belgische schipper lachend.

DUBBELE ACTIE

Nick zijn kunst- aas wordt tijdens het afzinken niet onderschept en bereikt wél de bodem. Vanwege de niet al te dunne diameter ontstaat er door de stroming weerstand op de gevlochten lijn. Nu is het zaak wat extra meters lijn te geven om contact te houden

Door gecontroleerd lijn te geven kun je ook aanbeten tijdens het zakken van het kunst- aas verzilveren.

De Bottomship kun je prima driftend vissen, maar vis je bij voor- keur geankerd om het risico van verspelen te verkleinen.

Zelfs op een taaie dag brengt dit kunst- aas vis in de boot.

De kabeljauw is ook gek op dit traditionele Japanse kunst- aas.

met de zeebodem. “Zo krijg je een mooie bocht in de lijn – een lus van tien tot vijftien meter is prima – en houd je de Bottomship in de zone waar de gul zich bevindt”, aldus Nick. “Tegelijkertijd breng je met ferme tikken van je hengel actie in het kunst- aas.” Het aerodynamische pilkertje gaat daarbij met snelle halen flankend op en neer, terwijl de aan een koord gemonteerde vrij bewegende muppet een sierlijke dwarrel vertoont. Dat geeft onder water dus behoor- lijk wat drukte.

SUCCEES EN FREERIDERS

De combinatie van grof en subtiel in een over de bodem stuitend stuk kunst- aas kan de gul maar moeilijk weer- staan, want al snel knalt er een vis op en staat Nick met een kromme hengel in zijn han- den. Niet veel later breekt er een gul door het wateroppervlak heen met de haak mooi voor in de bek. Nick: “De vis is vrijwel altijd keurig gehaakt, zodat je deze netjes terug kunt zetten als hij ondermaats is of je genoeg hebt gevangen voor eigen consumptie.” Dat we op een wrak met vis zitten, is op deze taaie dag niet onopgemerkt gebleven bij andere sportvisboten. Een van de scheepjes die eerder op een andere stek ook al pal naast ons kwam liggen, komt wederom met grote snelheid aanvaren om werkelijk precies bovenop onze lip positie te kiezen.

HET VERSCHIL MAKEN

Zelfs zestig kilometer uit de kust kom je dus nog stekken- pezers tegen. Ondanks dat we

BOTTOMSHIP OP REIS

Het Bottomship vissen is afkomstig uit Japan en een moderne versie van een daar traditionele kunst- aasvisserij. Dit type kunst- aas van Shimano is een soort kruising tussen een kleine, aerodynamische pilker en softbait in de vorm van een muppet. De laatste zit aan een koordje beves- tigd dat door een kleine opening in de pilker heen en weer kan bewegen. Een sleufje onder deze opening zorgt ervoor dat de beweging wordt gecoördineerd en de muppet nooit in de knoop kan komen met je hoofdlijn. Het geheel is voorzien van twee enkele haken. Dit betekent minder vastlopers in vergelijking met dreggen, maar toch nog voldoende kans om de vis te haken.

In Japan wordt er met Bottomships gevist op vissen als Amberjack, Yellowtail, Grouper en Snapper – soorten die zich nabij de bodem ophouden en daar op prooi jagen. Vanuit het verre oosten heeft de techniek zich verspreid naar Italië, waar je op de riffen in de Middellandse Zee een ver- gelijkbare visserij tegenkomt op Groupers en baarsachtigen. Via een sample dat bij Shimano Nederland terecht kwam, zijn fieldtesters vorig jaar met de Bottomship aan de slag gegaan op de Noordzee. Toen bleek dat ook de gul en de zeebaars helemaal niet vies zijn van dit stukje Japans kunst- aas vernuft.

Na succes in Japan en Italië is de Bottomship in Nederland gearriveerd.

Manoeuvreeer de boot stroomopwaarts van het wrak zodat je op de stroom kunt vissen.

NIET OP, MAAR JUUST RONDOM HET WRAK

De naam Bottomship dekt de lading prima. Met dit kunstaas vis je immers op de zeebodem rondom scheepswrakken. Inderdaad: rondom en niet op. Je kunt natuurlijk op de traditionele manier gaan jiggen boven het wrak, maar de kans dat je vast komt te zitten is dan groter. Het verspelen van materiaal is nooit een pretje – kunstaas foetsie en de tijd die je aan het knopen bent kan er niet worden gevist – maar in dit geval ook een aanslag op je portemonnee. Zoals meer kwalitatief hoogwaardige kunst-aassoorten die uit het verre buitenland komen, is de Bottomship met een adviesprijs van tussen de 17 en 25 euro (afhankelijk van het gewicht) niet echt goedkoop. Het verdient dus de aanbeveling om geankerd richting het wrak te vissen. Dat kan ook prima, want in veel gevallen wordt dit kunstaas al gegrepen voordat het bij het wrak is beland.

niet bepaald staan te juichen om dit nogal asociale gedrag, biedt het wel een onverwachte en mooie mogelijkheid tot vergelijkend warenonderzoek. Want waar wij met de Bottomship flink beet krijgen – zelfs als de vis na een aanbeet lost, volstaat het laten zakken van het kunstaas om een nieuwe beuk op de hengeltop uit te lokken – vergaat het de concurrentie met ‘traditioneel’ kunstaas een stuk slechter.

Hun pilkers en shads worden door de vis geen blik waardig gekeurd en parkeren ze in een enkel geval ook nog op het wrak. Uit arren moede pakken ze na tien minuten hun biezen maar. Vol gas verdwijnen ze weer uit het zicht. Ruud: “Je kunt natuurlijk aan allerlei soorten kunstaas vaak wel een visje vangen, maar het is niet voor het eerst dat de Bottomship op een (taaie) visdag duidelijk het verschil maakt.”

SNELLER EN SUBTIELER VOOR ZEEBAARS

Tijdens deze reportage hartje winter was het gul wat de klok sloeg, maar ook zeebaars laat de Bottomship niet aan zijn neus voorbij gaan. De vistechiek voor deze zoute rover verschilt wel iets met de in het artikel beschreven methode voor de gul. Voor de zeebaars mag het allemaal net een tikje sneller. Laat nadat je geankerd bent ook hier het kunstaas naar de bodem zakken, maar begin zodra de Bottomship de bodem heeft bereikt met binnendraaien. Dit mag op tempo, want het is niet noodzakelijk het kunstaas dicht boven de bodem aan te bieden. De zeebaars jaagt meestal in de waterlaag tot een meter of tien boven de bodem en komt het echt wel halen als hij interesse heeft. Las bij het binnendraaien af en toe een pauze in, om daarna weer te versnellen. Dit is vaak het moment dat de aanbeet volgt. Laat nu overigens de speldwartel weg en knoop het kunstaas direct aan een fluorocarbon onderlijn van 40/00 of 50/00. Door deze aanpassingen is het laatste stuk lijn nagenoeg onzichtbaar en krijgt de Bottomship een subtielere actie. Dat kan de zeebaars wel waarderen.

Zodra de zeebaars is gearriveerd, kun je deze ook aan de Bottomship vangen. (foto: Nick Knoops)